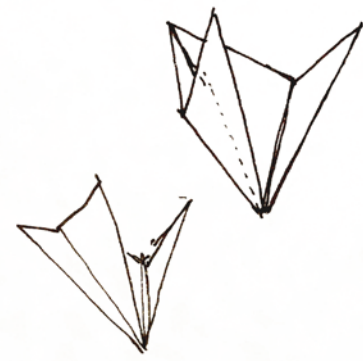
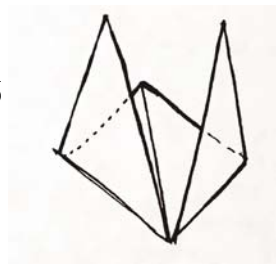

The Soul of the City. Seoul 2016

Orasele sunt re

Regenerate, re-nascute, re-innoite, re-descoperite, re-inventate, recuperate, re-folosite. Sufletul lor supravietuieste si este renascut in fiecare dintre noi.

Nu as putea niciodata sa ma satur de parfumul florilor de tei ce imi invadeaza narile in fiecare primavara cand revin la Cluj, orasul copilariei mele. Cred ca putem fi de acord, parfumul florilor de tei defineste parfumul urban al oraselor romanesti. Este acea „Madeleine de Proust” pe care fiecare roman o retraieste oriunde s-ar afla.

Cuirea in oras este o experienta senzoriala si orasul pe care il lasam in urma noastra continua sa traiasca in interiorul nostru ori unde ne-ar purta destinul. Ceva greu de definit se regaseste in parfumurile, mirosurile sale, care ,e patrund adanc in piele si pe care le purtam oriunde ne-am gasi. Se poate regasi in parfumul florilor de tei, mirosul distinct al carbunelui, mirosul ploii pe trotuarul incins, mirosul bine-cunoscut al metroului, parfumurile orasului dimineata, mirosul unui rasarit, sau al unui apus. Fiecare experienta a unui oras graveaza profund o amprenta senzoriala in memoria noastra.

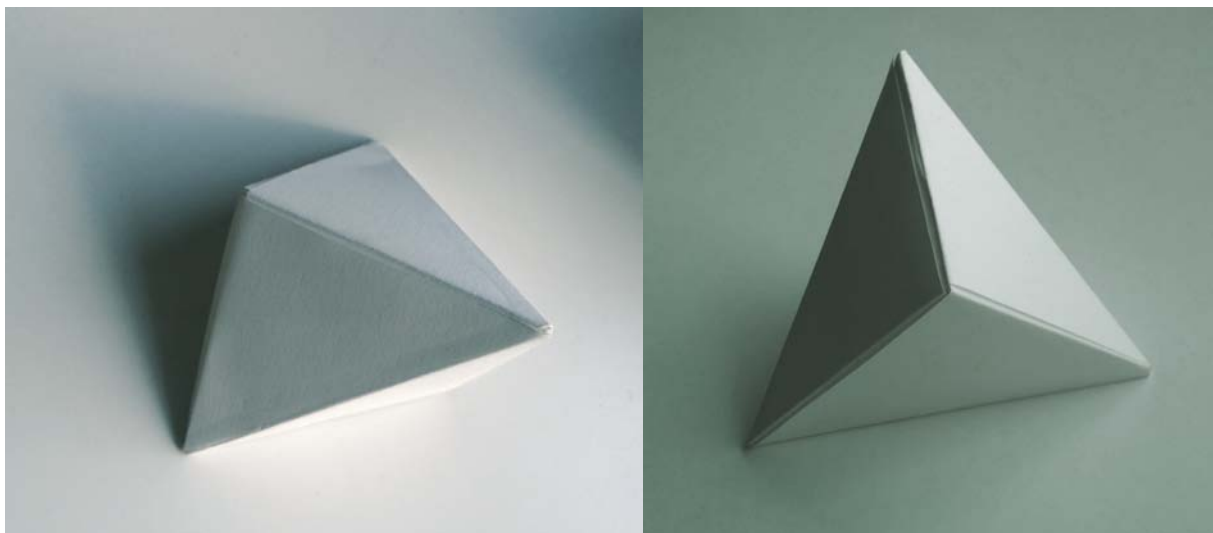
In acest fel, purtam cu noi o bucatica din sufletul fiecarui oras in care am locuit. Insa aceasta bucatica nu se sadeste de una singura. Este rezultatul unui schimb. Vine sa inlocuiasca bucatica de suflet pe care am lasat-o in fiecare oras care ne-a marcat existenta. Sufletul unui oras este compus la randul sau, din bucati de suflete ale acelor oameni ale caror vietii au fost afectate de oras. Sufletul orasului se aliniaza cu sufletul locuitorilor sai.

Dar ce se intampla cu sufletul oraselor care cad in uitare? Unde se duce sufletul lor si ce fel de mutatii sufera? Cum poate fi ajutat sa renasca? Poate fi regasit in ruinele orasului, in arhitectura structurilor industriale de odinioara? In oameni?

Astfel, rolul proiectelor de regenerare urbana este de a cuprinde, observa, analiza si intelege adevarata natura a sufletului unui oras iar apoi de a-i facilita re-nasterea si supravietuirea. In spectrul larg al regenerarii urbane, arhitectii sunt chemati sa aleaga o metoda de interventie ceva mai umila, aproape invizibila dar totusi puternica prin conectare, capacitare, stimulare si provocare a energiilor. Gesturile lor par a fi a putin vizibile, lasand localnicii sa se exprime, dar asta nu le face mai putin puternice. Precum sufletul unui oras, arhitectii ce creeaza proiecte de regenerare urbana sunt adeseori invizibili. Dar aceasta nu ii face rolul lor mai putin important.

In Romania, arhitectii si artistii au preluat puterea asupra oraselor post-industriale in ultimii zece ani. Edilii locali mai au inca de recuperat pentru a tine pasul. Incepand din 2010, strategii „la firul ierbii” au cunoscut o raspandire fara precedent in orasele post-industriale din tara. Fotografi pleaca in cautarea lor, artisti creeaza muzee in ele.

Ordinul Arhitectilor din Romania, prin programul sau de finantare a proiectelor culturale, a sustinut inca de la inceput un procentaj impresionant al initiativelor de acest gen : proiecte de regenerare urbana, ateliere si activitati initiate de catre tineri arhitecti. Am putea spune ca proiectele de regenerare urbana exista in Romania de asemenea datorita sustinerii acestei institutii.

Standul OAR

Standul Ordinului Arhitectilor vorbește despre regenerarea sufletului orașelor și modul în care este văzut prin ochii arhitecților, ai artiștilor și ai localnicilor.

Concepută ca și o panză tri-dimensională, menită să captureze sufletul orașului, este o panză ce poate fi atinsă, simțită, trăită. Pe cele trei partiții vor fi proiectate cele trei concepte principale ale sufletului orașului : natura : văzută prin lentilele fotografiilor Ioana Carlig și Marin Raica prin proiectul lor „Post Industrial Stories”; Cultura : văzută prin aparatul de filmat al lui Andrei Dascalescu și documentarul său „Planeta Petrila” din care va fi proiectat un extras și viitorul : prin imaginile atelierelor ce au avut loc în România, în orașe precum Petrila, Anina, Baia Sprie. Extrasul prezentat nu se dorește a fi exhaustiv, urmând să fie contactate cât mai multe inițiative de acest gen, cu ajutorul Ordinului Arhitectilor. Viitorul pune problema rezistenței acestor inițiative în timp, atunci când ele nu sunt neapărat dublate de un răspuns al aparatului administrativ. Cum putem face ca aceste inițiative să dureze știind că asemenea procese de transformare pot dura câteva zeci de ani.

Vizitatorul va fi „înghitit” de această lume tactilă ce prezintă universul sufletului orașului.

Experiența va fi completată prin materialul ce va prezenta conceptul standului – câte trei file pliabile, ce vor încapa într-un plic format A5, ce pot forma o cutie origami, fiecare fila reprezentând o parte a sufletului orașului. În cutie, vizitatorul va completa experiența olfactivă regăsind o bucată din sufletul orașului - o floare de tei uscată și o bucată de carbune.

